

Posudek vedoucího práce

William Valerián, Divadlo jako svobodné vidění světa (divadlo a jazz)

William Valerián napsal práci, která se zabývá jazzem a divadlem a propojením těchto dvou „pódiových“ vystoupení. Moje spolupráce s diplomantem vycházela ze společných návštěv divadelních představení a návštěvou jeho jazzových koncertů. William Valerián je šéfem několika jazzových uskupení. Když jsme spolu chodili na divadelní představení, vždy jsme na konci hledali, co jazzového jsme na scéně viděli. Chodil jsem i na jeho jam sessiony, a pak jsme se snažili domluvit o tom, co tam bylo pódiově svobodné, snažil jsem se mu vysvětlit, co to je tvůrčí svoboda na jakémkoli jevišti ať už jazzovém či divadelním. O umělecké svobodě je ostatně celá tato práce. Docházeli jsme k pozoruhodným společným závěrům.

Autorsky je tato diplomová práce zcela jeho dílem. Je velmi čtivá a v některých místech dochází i k pozoruhodným poznáním, která mě potěšila. Myslím, že bezpečně pochopil, že pro herce je svoboda při hraní mimořádně důležitá. Zdá se mi, že v jazzu už tuto svobodu má a věřím, že ji nabyde i při svých divadelních rolích. Pochopil, že sebedůvěra je pro herce zásadní element, protože když herec nevěří sám sobě, těžko mu jeho umění uvěří někdo jiný „Je to stejné jako s láskou. Když nebudu mít rád sám sebe, jak mě může mít rád někdo jiný?“ V tom se možná adept mýlí, ale dopřejme mu ten pocit, protože láska je ostatně to jediné, co nás může zachránit v tomto slzavém údolí. Lásku k jazzu a divadlu už má.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze 12. 9. 2016

Mgr. Michal Pavlata